

1. februara 2016. leta

Premišljajmo si hižni japek i ja - kak velkoga čoveka šteri z grodom komandera, pozvati na svate. Išče hujše, kak ga za kuma prositi i su rodbinu z tim preteči. Moj se možek najemput zmisliv - nesmo mi od velikih reč nit od penez, al par stihi bomo z duše napisali i v srce ga fpičili. Hodi, idemo na grod!

POZIV ZA VENČANOGA KUMA

Drogi gospon Kolarek,

naša deca – Klara i Domagoj – kak zaljubljeni ftičeki,
odlučili su se združiti za veke vekova.

Zoto mi, hižni japek i mamica, pripravljamo svate
– v sobotu, trinajstoga februara dve hiljede šesnajstoga leta,
od pol jedenojste vure, pred vrtićom v Droškovcu.

Morate znati da se od svati ne smeti fkraj držati.
Joko vas nucamo pa vas zoto k coj tucamo.

Naši deci kumstvo podarite
i cele svate fejest razveselite.

Nesmo vam joko bogoti,
al ak bote kum, barem bomo po seli poznoti.

Velki bodo svati - pozvoli smo televiziju i štampu,
a sosed i Trezi bom jemput zanavek zaprla lampu!

Hižni japek i mamica, Tea Horvat i Ivan Matjačić